

باب دوم - درباره شهادت

در لوح ابن اصدق از قلم جمال قدم جل جلاله نازل قوله تبارک و تعالی :
“ سبحانه سبحانه از او میطلبم عباد خود را مؤید فرماید بر دو امر بزرگ بعد از عرفان ذات مقدس و استقامت بر آن عبراتی که از خشیه الله نازل شود و قطرات دمی که در سبیلش بر خاک ریزد این دو امر لازال لدی العرش مقبول بوده و هست و چون ثانی نهی شد ثالثی بر مقامش نشست و آن انفاق عمر است در سبیل شناسائی او بشناسد و بشناساند” انتهى

و در لوح دیگر میفرمایند قوله تعالی :
“این بسی واضح است که حسن روح و قدر آن مخصوص آنست که در راه دوست انفاق شود مبارک نفسی که انفاق نماید و دوست قبول فرماید چون بصر قلب بحجبات نفس و هوی محتجب مانده لذا از درک اینمقام محروم گشته و اگر نفسی ببصر اطهر ناظر شود صد هزار جان بمنت انفاق نماید” انتهى

و نیز میفرمایند قوله تعالی :
“و من مات و کان موقنا بالله ربه و عارفا نفسه و مقبلا الیه انه قد مات شهیدا و یشهد بذلک لسان ربک حینئذ علی مقر قدس منیع” انتهى